

Drevené motto:

Chcem hľadať v dreve ukryté krásno, čo vnútro dreva skrýva, odhaliť svetu roky, dni, vpísané bytím v jedno s nami ... na dôkaz večnosti.

...Nemožno spútať stromy uniformou tvaru, ved' každá časť má svoju tvár. Dni málo je na jeden život, chcieť povýšiť tvary v tvár...

Kysucké inšpirácie spečatili osud dvoch Mirov - rezbára a maliara

V Kysuckom múzeu v Čadci svoje diela vystavujú jubilanti - päťdesiatnik, rezbár Miroslav Lacko z Kys. Nového Mesta a štyridsiatnik, výtvarník, člen Štúdia neprofesionálnych výtvarníkov Kysúc Miroslav Michalina z Čadce. Kysucké inšpirácie sú sprístupnené do konca augusta 2011, v pracovných dňoch od 7.30 - 15.30 hod. Výstavu spolu s autormi pripravilo Kysucké kultúrne stredisko, Kysucké múzeum a ŽSK.

Miroslav Lacko Vyznanie

Narodil som sa v Dolnom Vadičove, dedinke

blízko Kysuckého Nového Mesta, do rodiny poctivého človeka, strojárkeho technológa a úžasnej kuchárky, mojej mamy. Vysokú školu som skončil v roku 1984. Po skončení šťastného detstva som sa začal venovať v práci počítačom a programovaniu.

Rok po smrti môjho otca v roku 2002 som náhodou zablúdil do bazáru.

stavicami na vajíčka. Po nich prišla prvá miska a už som sa v tom viezol. Ak sa človek venuje niečomu 24 hodín denne, výsledok sa dostaví a progres tiež. S radami starých majstrov som nemal dobré skúsenosti, tak som sa musel spoľahnúť sám na seba, intuíciu a systém pokus-omyl a Internet.

Tak som sa potichu zaradil do prúdu „umeleckého“ sústruženia dreva, v ktorom prevláda praktické využitie drevených nádob v obývačkovom stolovaní. Ale nepohrdnem aj výrobkom na okrasu. Po nejakom čase som zistil, že používam metódu voľného sústruženia dreva, obrobok uchytený v skľučovadle a struhy (dláta) v rukách opreté o opierku pri rotujúcom dreve.

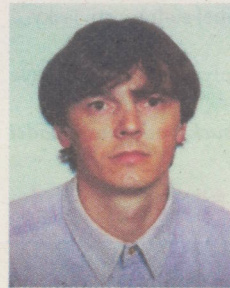
Sústružím všetko, čo sa podobá na drevo. Najmä tie časti, ktoré stolári považujú za odpad. Hrče, nádory, drevo pokazené drevokaznými hubami a podobne. Našu pozornosť si zaslúži všetko drevo okolo nás. Mäkké, tvrdé, surové, suché, naše, exotické... Ale nie lepené. Ja ako tokár som povinný hľadať v hĺbke stružlín, čo tam príroda schovala, objaviť to a ukázať ostatným. Na povrchovú úpravu používam najmä vosky (včelí), čisté oleje (ľanový), živice (šelak).

V poslednom období inklinujem k tzv. dutým tvarom, kde sa sústruží špeciálnymi dlátami a takzvané po pamäti. Cez malú dieru sa vysústruží vnútro. Je to obtiažne, zdĺhavé ale výsledok stojí za to. Príležitostne som sa zúčastnil výstav nazvaných Drevo

okolo nás 1-3, konaných v Kaštieli v Radoli a v Ošadnici. Tento rok zorganizovali pracovníci Kysuckého

kultúrneho strediska v Čadci výstavu pri príležitosti mojej klukatej 50-ročnej životnej cesty za drevom.

>> Prierez mojím 9-ročným dreveným pôsobením na www.fwau.com (Drevo okolo nás)

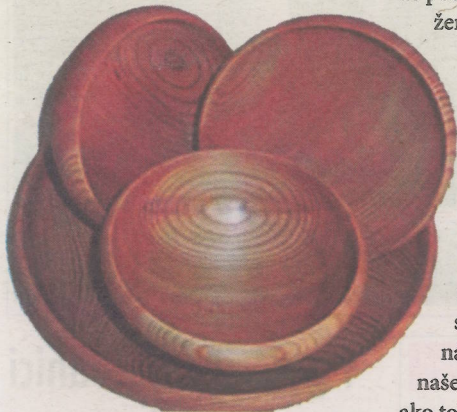
Miroslav Michalina Domov ako galéria

Pochádza z Čadce - Čadečky, kde žije aj tvorí. Ma-

lovanie sa venuje už dlhšiu dobu. Od malička je obklopený krásnou kysuckou prírodou, ktorá mu doslova učarovala. Inšpiruje sa prírodnými krásami, ako sú hory, kopce, lúky, potoky, kvetiny, obloha v rôznej dennej a nočnej dobe. Najradšej maľuje jesennú krajinu, kedy lístie hrá farbami a tiež sviežu jarnú krajinu. Maľuje pre radosť seba, ale aj každému, komu sa jeho práce páčia. Autor chce výtvarnými prácami vyjadriť krásy života, ktoré citlivo vníma okolo seba.

V maliarskej tvorbe sa venuje olejomalbe na plátno i na pevné podklady. Okrem olejomalby sa venuje i maľovaniu s uhlíkom a tiež začal maľovať aj figurálne motívy a akty. Neustále pracuje na svojom raste, zdokonaľovaní umeleckej úrovne vlastnej tvorby. Je členom Štúdia neprofesionálnych výtvarníkov regiónu Kysúc, ktoré pracuje pri Kysuckom kultúrnom stredisku v Čadci v zriaďovateľskej pôsobnosti ŽSK.

Každoročne sa zúčastňuje regionálnych, krajských výstav, na ktorých získal ocenenia. Vystavoval v priestoroch Kysuckej galérie v Čadci v Ošadnici. Jeho domov je ako galéria - po stenách sú rozvešané obrazy, ktoré autor namaloval.

Kúpil som si malú modelársku vŕtačku za 300 Sk a začal som brúsiť dierky do slepačích vajíčok. Nikdy som obzvlášť pekne nekreslil, možno som bol iba trpezlivejší, s citom pre detail. Tak sa po 3 mesiacoch dostavili výsledky v podobe 3-4 portrétov na vajíčkach.

A keďže vajíčka potrebovali podstavce, kúpil som od kamarátky malý sústruh a začal som, ako laik, s tým najťažším, malými drevenými pod-

Text a snímky: KKS Čadca